

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **M. M. R.**, nar. X,
st. příslušnost X,
pobytem v ČR X,
*zastoupený Mgr. Petrem Mertou, advokátem,
se sídlem Jičínská 1346/6, 130 00 Praha 3-Vinohrady,*

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2021, č. j. MV-75845-4/SO-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2021, č. j. MV-75845-4/SO-2021, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to k rukám zástupce žalobce, Mgr. Petra Merty, advokáta.

Odůvodnění:

Předmět řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Žalobce podal dne 14. 1. 2020 žádost o prodloužení zaměstnanecké karty, kterou disponoval od 14. 2. 2019 do 13. 2. 2021, dle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákona (dále jen „ZPC“) ve spojení s § 46 odst. 6 písm. d) ZPC. Ministerstvo vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“, tuto žádost rozhodnutím datovaným dne 30. 3. 2021, ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu vydaným však až dne 31. 3. 2021, č. j. OAM-2916-15/ZM-2021 zamítlo, jelikož zaměstnavatel žalobce je ve smyslu § 178f odst. 1 písm. b) ZPC nespolehlivý. Důvodem shledání zaměstnavatele žalobce, společnosti FUTURE CONCEPT s.r.o. (dále jen „FUTURE CONCEPT“), za nespolehlivého byla skutečnost, že v období 4 měsíců před podáním žádosti žalobce mu byla pravomocně uložena pokuta za umožnění výkonu nelegální práce. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání.
2. Dne 20. 5. 2021 učinil žalobce správnímu orgánu I. stupně oznámení o zaměstnání na další pracovní pozici u dalšího zaměstnavatele, společnosti INDUSTRY STARS s.r.o. (dále jen „INDUSTRY STARS“) dle § 42g odst. 7 ZPC. Dne 29. 6. 2021 bylo žalobci prostřednictvím nového zaměstnavatele INDUSTRY STARS doručeno sdělení správního orgánu I. stupně o splnění podmínek stanovených ZPC pro změnu zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty.
3. O odvolání rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 30. 6. 2021, č. j. MV-75845-4/SO-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že je zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

Obsah žaloby

4. Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí jedinou žalobní námitkou, a sice námitku nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí se podává, že hlavním důvodem pro zamítnutí žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty je skutečnost, že zaměstnavatel žalobce byl považován za společnost naplňující definici nespolehlivého zaměstnavatele dle § 178f odst. 1 písm. b) ZPC.
5. V průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty bylo žalobcem dne 20. 5. 2021 učiněno oznámení podle § 42g odst. 7 ZPC, od tohoto okamžiku v souladu s § 44a odst. 11 věty třetí ZPC platilo, že žalobce žádal o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici (u zaměstnavatele INDUSTRY STARS).
6. Podle konstantní judikatury soudů tvoří řízení před správním orgánem I. stupně a odvolacím orgánem jeden celek. Odvolací orgán tak má povinnost vycházet ze skutkového i právního stavu ke dni vydání svého rozhodnutí (žalobce odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 9. 2016, č. j. 30 A 46/2015-45 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008).
7. Skutková zjištění pro napadené rozhodnutí nemají oporu ve správním spise. Dle žalobce musel správní orgán I. stupně nutně disponovat informací, že od 20. 5. 2021 je posledně oznámená pracovní pozice žalobce u společnosti INDUSTRY STARS, jelikož tato skutečnost byla oznámena stejnému pracovišti, které ve věci žalobce vedl předmětné řízení. Součástí správního spisu nutně musí být oznámení o změny zaměstnavatele.
8. V okamžiku vydání napadeného rozhodnutí byly zcela jasně dány zákonné důvody pro zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to s ohledem na skutečnost, že v této

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

době bylo řízení o prodloužení zaměstnanecké karty vedeno s žalobcem ve vztahu k INDUSTRY STARS nikoliv FUTURE CONCEPT.

Vyjádření žalované

9. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 6. 2021. Ve sdělení správního orgánu I. stupně ze dne 29. 6. 2021, č. j. OAM-35576-9/ZM-2021, je uvedeno, že žalobce oznámil zaměstnání na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele ve smyslu § 42g odst. 7 ZPC a pro zaměstnávání u zaměstnavatele INDUSTRY STARS splnil podmínky. Z tiskopisu oznámení je zřejmé, že žalobce dne 20. 5. 2021 oznámil, že kromě dosavadního pracovního místa hodlá být zaměstnán i na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele. Nejedná se tedy o skutečnost, kdy žalobce oznámil změnu zaměstnavatele, nýbrž oznámil zaměstnání na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele.
10. Žalovaná uvedla, že se ztotožňuje s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, který zamítl žádost žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, neboť zaměstnavatel žalobce je ve smyslu § 178f odst. 1 písm. b) ZPC nespolehlivý.

Replika žalobce

11. Žalobce na vyjádření žalované reagoval replikou ze dne 20. 9. 2021. Uvedl, že z vyjádření žalované plyne, že si je žalovaná vědoma oznámení žalobce ve smyslu § 42g odst. 7 ZPC ze dne 20. 5. 2021 o zaměstnání na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele – INDUSTRY STARS. Žalovaná stejně jako žalobce uvádí, že splnění podmínek bylo deklarováno správním orgánem I. stupně ve sdělení ze dne 29. 6. 2021. Z pohledu skutkového stavu jsou tedy tvrzení žalobce a žalované ve vzájemné shodě.
12. Ze znění § 44a odst. 11 věty třetí ZPC jednoznačně plyne, že zákon spojuje právní domněnku vedení řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnání na poslední oznámenou pracovní pozici s oznámením změny dle § 42g odst. 7 ZPC. V každém z těchto případů nastupuje právní domněnka, kdy se má za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnání na poslední oznámenou pracovní pozici – v případě žalobce na pracovní pozici u INDUSTRY STARS. Tato domněnka nebyla ničím vyvrácena, což žalovaná ani netvrdí. Již od 20. 5. 2021 tak mělo být řízení o prodloužení zaměstnanecké karty vedeno správními orgány tak, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnání na poslední oznámenou pracovní pozici u zaměstnavatele INDUSTRY STARS.
13. Žalovaná nijak neargumentuje, proč nebylo správními orgány postupováno v souladu se zákonem, konkrétně s § 44a odst. 11 věty třetí ZPC. Žalobce uzavřel, že v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí byly zcela jistě dány zákonné podmínky pro zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž žalovaná existenci těchto důvodů ve svém vyjádření výslovně potvrzuje.

Obsah správního spisu

14. Žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil dne 14. 1. 2021 žádost o prodloužení zaměstnanecké karty na pracovní pozici montážní dělník k zaměstnavateli FUTURE CONCEPT.
15. V průběhu správního řízení byl dne 13. 1. 2021 byl správnímu orgánu I. stupně doručen Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

pravomocný příkaz vydaný Oblastním inspektorátem pro Plzeňský a Karlovarský kraj ze dne 18. 12. 2020, č. j. 22381/6.30/20-3, v němž byl zaměstnavatel žalobce FUTURE CONCEPT uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, za umožnění výkonu nelegální práce cizinci.

16. Správní orgán I. stupně vydal dne 31. 3. 2021 rozhodnutí č. j. OAM-2916-15/ZM-2021, kterým zamítl žádost žalobce o prodloužení zaměstnanecké karty, neboť zaměstnavatel žalobce je podle § 178f odst. 1 písm. b) nespolehlivý, když mu byla v období 4 měsíců přecházejících podání žádosti žalobcem pravomocně uložena pokuta za umožnění výkonu nelegální práce. S ohledem na tuto skutečnost je nutné FUTURE CONCEPT charakterizovat jako nespolehlivého zaměstnavatele.
17. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 21. 4. 2021 odvolání. Dle žalobce rozhodnutí správního orgánu I. stupně porušuje zákonem a ústavním pořádkem žalobci přiznané právo na přezkum přiměřenosti rozhodnutí, správní orgán I. stupně měl posoudit také přiměřenost dopadů rozhodnutí v případě zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Žalobce dále namítal rozpor rozhodnutí se zásadou přiměřenosti dle § 174a ZPC, ústavního pořádku a mezinárodního práva.
18. Dne 20. 5. 2021 doručil žalobce správnímu orgánu I. stupně oznámení držitele zaměstnanecké karty o zaměstnání na další pracovní pozici u dalšího zaměstnavatele. Jednalo se o pracovní pozici montážní dělníci ostatních výrobků u zaměstnavatele INDUSTRY STARS. Správní orgán I. stupně vydal dne 29. 6. 2021 sdělení č. j. OAM-35576-9/ZM-2021 o splnění podmínek zaměstnání žalobce u dalšího zaměstnavatele, INDUSTRY STARS, na další pracovní pozici.
19. Žalovaná vydala dne 30. 6. 2021 rozhodnutí č. j. MV-75845-4/SO-2021, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Dle žalované správní orgán I. stupně při rozhodování postupoval v souladu se zákonem na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Správní orgán nemohl s ohledem na zákonnou úpravu zohlednit přiměřenost rozhodnutí a dopadů do rodinného a soukromého života žalobce, ZPC v projednávaném případě navíc správním orgánům neukládá povinnost posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí do života žalobce dle § 174a ZPC. Povinnost posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do života žalobce ukládá čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Z cizineckého informačního systému vyplývá, že žalobce je svobodný, bezdětný, na území České republiky pobývá od roku 2019 za účelem zaměstnání, společně s žalobcem v České republice nepobývá žádný člen rodiny, po ekonomické stránce je žalobce soběstačný, v dobrém zdravotním stavu. Ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné významnější ekonomické vazby na Českou republiku, žalovaná není známa žádná překážka, která by žalobci bránila k vycestování. Žalovaná dále zrekapitulovala judikaturní závěry správních soudů. Žalobce může požádat o vydání nového pobytového oprávnění, hrozba hmotné nouze či ohrožení zdraví žalobce nebyla během řízení prokázána ani namítána. Námitka posouzení přiměřenosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak není dle žalované důvodná.

Posouzení věci

20. Žalobce uplatnil v žalobě jediný žalobní bod, který se týká nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Jeho podstatou je tvrzení, že žalobce poté, co správní orgán I. stupně zamítl jeho žádost o prodloužení doby platnosti jeho zaměstnanecké karty, oznámil mu žalobce dne 20. 5. 2021 v souladu s § 42g odst. 7 ZPC zaměstnání na další pracovní pozici u jiného

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zaměstnavatele. Správní orgán I. stupně žalobci dne 29. 6. 2021 sdělil, že splnil podmínky pro zaměstnávání u tohoto jiného zaměstnavatele. S odkazem na § 44a odst. 11 ZPC se však žalobce domnívá, že od okamžiku podání jeho oznámení mělo být vedeno správní řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na poslední oznámenou pracovní pozici, tedy pracovní pozici u zaměstnavatele INDUSTRY STARS. Pokud tedy žalovaná dne 30. 6. 2021 vydala žalobou napadené rozhodnutí, kterým potvrdila rozhodnutí správního orgánu I. stupně a zamítla žalobcovo odvolání, přičemž rozhodovala o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnání u původního zaměstnavatele, tedy FUTURE CONCEPT, postupovala v rozporu s citovaným ustanovením ZPC.

21. K této námitce je třeba nejprve po skutkové stránce předeslat, že z obsahu správního spisu se podává, že žalobce dne 14. 1. 2021 požádal o prodloužení platnosti jemu vydané zaměstnanecké karty, a to na pracovní pozici montážní dělníci ostatních výrobků (8219) u zaměstnavatele FUTURE CONCEPT. Správní orgán I. stupně v průběhu správního řízení obdržel informaci od Státního úřadu inspekce práce, jehož obsahem byl pravomocný příkaz Oblastního inspektorátu práce pro Plzeňský kraj a Karlovarský kraj ze dne 18. 12. 2020, č. j. 22381/6.30/20-3, sp. zn. S6-2020-609. Tímto příkazem byl žalobcův zaměstnavatel, společnost FUTURE CONCEPT, uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, kterého se dopustil tím, že umožnil výkon práce cizinci bez příslušného právního titulu, a dále ze spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti, kterého se dopustil tím, že jako zaměstnavatel pronajímal pracovní sílu svých zaměstnanců jiné právnické osobě, aniž by byly dodrženy podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 3 písm. b) zákona o zaměstnanosti.
22. Správní orgán I. stupně pak žádost žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty zamítl podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. d) ZPC, neboť žalobcův zaměstnavatel je podle § 178f odst. 1 písm. b) nespolehlivý, protože mu v období 4 měsíců předcházejících podání žalobcovy žádosti byla uložena pokuta za umožnění výkonu nelegální práce.
23. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním ze dne 21. 4. 2021, v němž namítal neprovedení posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí správního orgánu I. stupně do svých soukromých a rodinných poměrů ve smyslu § 174a ZPC a rozpor tohoto rozhodnutí se zásadou přiměřenosti.
24. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná žalobcovo odvolání zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Reflektovala přitom důvody, na nichž bylo vystavěno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a uplatněné odvolací důvody.
25. Soud dále zjistil, že ke správnímu spisu je připojena kopie oznámení držitele zaměstnanecké karty o změně zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo o zaměstnání na další pracovní pozici u stejného nebo dalšího zaměstnavatele, kterou dne 20. 5. 2021 žalobce oznámil správnímu orgánu I. stupně, že hodlá být kromě dosavadního pracovního místa zaměstnáván i na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele, a sice na pracovní pozici montážní dělníci ostatních výrobků (8219) u zaměstnavatele INDUSTRY STARS. Kopie této listiny byla ke správnímu spisu toliko připojena, ale nebyla jeho součástí, o čemž svědčí mj. to, že není zahrnuta do spisového přehledu.
26. Soud připomíná, že sama žalovaná ve svém vyjádření k žalobě nijak nezpochybnila to, co

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

tvrdil žalobce, pokud jde o to, že dne 20. 5. 2021 skutečně podal shora zmíněné oznámení o tom, že hodlá být zaměstnáván na další pracovní pozici, ovšem ani to, že mu dne 29. 6. 2021 (tedy jeden den před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí) správní orgán I. stupně sdělil, že splnil podmínky pro výkon práce na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele dle jeho oznámení.

27. Podle § 42g odst. 7 ZPC: „Změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 povinen oznámit ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou. Změnit zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty oprávněn nejdříve 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty; to neplatí v případě rozvázání pracovního poměru cizince výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce, dohodou z týchž důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce nebo zrušením pracovního poměru zaměstnavatelem ve zkušební době a pokud cizinec tyto důvody současně s oznámením prokáže. Držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 dále není oprávněn změnit zaměstnavatele nebo nastoupit na pracovní pozici, bude-li budoucím zaměstnavatelem agentura práce. Držitel zaměstnanecké karty, který na území přicestoval na základě vládou schváleného programu, je oprávněn změnit zaměstnavatele nejdříve po uplynutí doby, na kterou byla tato zaměstnanecká karta vydána; to neplatí, pokud dřívější změnu zaměstnavatele umožňují podmínky vládou schváleného programu, na jehož základě držitel zaměstnanecké karty na území přicestoval. Držitel zaměstnanecké karty dále není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.“
28. Dle § 44a odst. 11 ZPC: „Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.“
29. Vzhledem k tomu, že právní podstatou projednávané žaloby je otázka správného procesního postupu především žalované, která dle žalobce nereflektovala v intencích § 44a odst. 11 ZPC skutečnost, že v průběhu správního řízení o jeho žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty skutečnost podal žalobce oznámení o vůli být zaměstnáván na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele, je třeba konstatovat, že žalovaná s touto skutečností ve správním řízení nijak nepracovala. S ohledem na to, že příslušné oznámení a sdělení správního orgánu I. stupně o splnění podmínek pro zaměstnání u dalšího zaměstnavatele na další pracovní pozici sice bylo připojeno ke správnímu spisu, jenž byl soudu žalovanou předložen, ale fakticky jeho součástí nebylo, o čemž svědčí i to, že nebylo zahrnuto do jinak řádně vedeného spisového přehledu (soud na tomto místě připomíná, že dle § 17 odst. 1 správního řádu musí spis obsahovat soupis všech svých součástí s určením data, kdy byly do spisu vloženy), má soud pochybnosti o tom, zda si žalovaná vůbec byla podání zmiňovaného oznámení žalobcem při svém rozhodování vědoma. Tyto pochybnosti soudu jsou dále prohlubovány tím, že ani v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná vůbec podání tohoto oznámení nezmiňuje a nijak se s ním nevypořádává.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

30. Soud je přitom přesvědčen, že se jedná o problém, který ve správním řízení nelze přejít mlčením. Zákon ve shora citovaném ustanovení § 44a odst. 11 ZPC spojuje s učiněním oznámení podle § 42g odst. 7 ZPC významné právní následky. Sám přitom nečiní rozdíl mezi třemi druhy oznámení dle § 42g odst. 7 ZPC, tj. mezi oznámením o změně zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo o zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo jiného zaměstnavatele. Je třeba, aby se žalovaná s existencí tohoto oznámení, kterou sama nijak nespornuje, a jeho dopadem na probíhající řízení explicitně vypořádala. Vyjádření k žalobě pochopitelně nemůže nahrazovat deficit v odůvodnění napadeného soudního řízení; soud je nicméně nucen konstatovat, že ani v něm žalobkyně nepředstavila žádnou vlastní reflexi vzniklé procesní situace, když toliko konstatovala, že k podání oznámení žalobcem v průběhu správního řízení došlo, přičemž žalobci bylo i oznámeno, že podmínky zaměstnávání na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele splnil. Z obsahu vyjádření žalované pak sice lze dovozovat, že žalovaná zřejmě činí rozdíl mezi dopady, které na řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty mají různé typy oznámení dle § 42g odst. 7 ZPC, když konstatuje: „*Nejedná se tedy o skutečnost, kdy žalobce oznámil změnu zaměstnavatele, nýbrž ve smyslu § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. oznámil zaměstnání na další pracovní pozici u jiného zaměstnavatele.*“ Bez ohledu na to, že taková úvaha by měla být obsahem napadeného rozhodnutí, je nutno uzavřít, že se jedná o úvahu příliš kusou, aby mohla být soudem přezkoumána. Přinejmenším totiž nijak nereflextuje, že sám § 44a odst. 11 ZPC mezi typy oznámení dle § 42g odst. 7 ZPC nečiní.
31. Soud v tomto směru nijak nepředjímá výsledek úvahy, kterou přísluší provést žalované, žádným způsobem tedy nekomentuje, zda žalovaná ve svých, prozatím jen velmi kuse formulovaných závěrech, postupuje správně či nikoli. Je však nutno trvat na tom, že příslušná úvaha žalované, ať už ve vztahu k žalobcem podané žádosti příznivá či nepříznivá, musí být přezkoumatelně, tj. s náležitou srozumitelnou argumentací vtělena do odůvodnění napadeného rozhodnutí.
32. Jak už soud uvedl shora, je přesvědčen, že žalobcovo podání oznámení podle § 42g odst. 7 ZPC v průběhu správního řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty je skutečností podstatnou, ke které musí žalovaná zaujmout stanovisko. Soud nemůže za situace, kdy sama žalovaná žádné své stanovisko k této procesně významné otázce v napadeném rozhodnutí nezaujala, napadené rozhodnutí přezkoumat v rámci uplatněného žalobního bodu, kterým je podle § 75 odst. 2 s. ř. s. vázán. Soud by tu totiž nahrazoval činnost, ke které je povolán sám správní orgán: teprve, až ten k předmětné otázce zaujme své stanovisko, může přikročit k jeho přezkumu.
33. Za dané situace proto soudu nezbylo, než konstatovat, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Závěr a náklady řízení

34. Ze shora uvedených důvodů soud výrokem I. zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení žalované. V něm pak žalovaná odstraní vytknutou vadu napadeného rozhodnutí, a to tak, že provede úvahu o otázce, jaký dopad mělo na předmět řízení podání oznámení podle § 42g odst. 7 ZPC žalobcem. Na základě výsledku své úvahy pak současně rozhodne o dalším postupu. V každém případě je nutné, aby závěry žalované byly v jejím rozhodnutí zcela jednoznačně a přezkoumatelně formulovány. Tímto právním názorem soudu je žalovaná v dalším průběhu řízení vázána podle § 78 odst. 5 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

35. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: „*Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.*“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalobce, neboť napadené rozhodnutí žalované bylo soudem zrušeno.
36. Přiznaná náhrada nákladů řízení je představována zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč a odměnou za právní zastoupení žalobce podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „*advokátní tarif*“). Náhrada nákladů za právní zastoupení sestává ze dvou úkonů právní služby: příprava a převzetí právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, sepis a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu a dvakrát paušální náhradou hotových výdajů po 300 Kč ke každému z těchto úkonů právní služby dle § 13 odst. 1, 4 citované vyhlášky. Jelikož je zástupce žalobce plátce daně z přidané hodnoty, byla odměna zástupce za poskytnuté úkony právní služby a náhrada hotových výdajů navýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tedy o 1 428 Kč.
37. Soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení za doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a repliku k vyjádření žalované ze dne 20. 9. 2021, jelikož tato podání soud po žalobci nevyžadoval a zároveň nepřinesly žádné nová zjištění do projednávané věci. Pro úplnost soud uvádí, že žalobci nepřiznal ani náhradu soudního poplatku za návrh přiznání odkladného účinku žalobě, jelikož žalobce byl s tímto návrhem neúspěšný, nelze mu tedy přiznat náhradu nákladů správního zastoupení s ohledem na zmíněné ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s.
38. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možností žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 20. dubna 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.